

Sygn. akt: I C 1081/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 14 marca 2017 r.

Sąd Rejonowy w Gdyni I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSR Joanna Jank
Protokolant:	sekr. sądowy Katarzyna Chachulska

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 14 marca 2017 r. w G.

sprawy z powództwa **F. K.**

przeciwko (...) S.A. z siedzibą w W.

o zapłatę

I. zasądza od pozwanego (...) S.A z siedzibą w W. na rzecz powoda F. K. kwotę 24.419,68 zł (dwadzieścia cztery tysiące czterysta dziewiętnaście złotych i sześćdziesiąt osiem groszy) wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 9 lipca 2015r. do dnia zapłaty;

II. umarza postępowanie co do kwoty 1.639,41 zł (jeden tysiąc sześćset trzydzieści dziewięć złotych i czterdzieści jeden groszy);

III. zasądza od pozwanego (...) S.A z siedzibą w W. na rzecz powoda F. K. kwotę 6.287,08 zł (sześć tysięcy dwieście osiemdziesiąt siedem złotych i osiem groszy) tytułem zwrotu kosztów procesu.

Sygn. akt I C 1081/16

UZASADNIENIE

Powód F. K. wniósł o zasądzenie od (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w W. kwoty 26 059,09 zł z ustawowymi odsetkami od dnia 9 lipca 2015r. do dnia zapłaty i kosztami postępowania.

W uzasadnieniu swojego żądania wskazał, iż w dniu 29 maja 2015 roku w wyniku kolizji drogowej nastąpiło uszkodzenie pojazdu marki V. o nr rej. (...), stanowiącego własność powoda. Sprawca szkody był ubezpieczony od odpowiedzialności cywilnej u pozwanego.

Pozwany przyznał i wypłacił odszkodowanie w kwocie 47701 zł, rozliczając szkodę jako całkowitą, z czym nie zgodził się powód twierdząc, iż koszty naprawy samochodu były niższe od jego wartości.

Różnica pomiędzy wysokością kosztów naprawy a wysokością wypłaconego odszkodowania dochodzona jest przez powoda w niniejszym postępowaniu.

Pozwany wniósł o oddalenie powództwa oraz zasądzenie od powoda na rzecz pozwanego kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego. Pozwany stwierdził, iż koszty naprawy samochodu przekroczyłyby jego wartość w stanie nieuszkodzonym, a zatem szkodę należało rozliczyć jako całkowitą. Wypłacone dotychczas odszkodowanie w pełni tę szkodę rekompensuje.

W toku postępowania powód cofnął pozew o kwotę 1639, 41 zł .

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 29 maja 2015 roku pojazd marki V. o numerach rejestracyjnych (...), stanowiący własność powoda uległ uszkodzeniu w wyniku kolizji drogowej, za którą odpowiedzialność ponosił właściciel pojazdu ubezpieczony od odpowiedzialności cywilnej u pozwanego.

(okoliczności niesporne)

Poszkodowany zgłosił szkodę pozwanemu, który rozliczył szkodę jako całkowitą i wypłacił odszkodowanie w kwocie 47701 zł

(okoliczności bezsporne)

Wysokość niezbędnych i ekonomicznie uzasadnionych kosztów naprawy samochodu powoda wynosi 73 120, 68 zł
Wartość samochodu powoda w dniu wypadku wynosiła 76 000 zł

(dowód: opinia biegłego P. T. - k. 71 – 98)

Sąd zważył co następuje:

Powyższy stan faktyczny był pomiędzy stronami niesporny co do faktu zaistnienia kolizji i spowodowania jej przez sprawcę ubezpieczonego w zakresie odpowiedzialności cywilnej u pozwanego.

Poza sporem pozostawała zasada odpowiedzialności pozwanego który jej nie kwestionował. Strony różniły się natomiast co do wysokości szkody i sposobu jej rozliczenia. Pozwany twierdził bowiem, że szkoda ma charakter całkowity, tzn., że koszty naprawy samochodu przewyższyłyby jego wartość w dacie szkody. Takie stanowisko kwestionował powód domagając się rozliczenia szkody jako częściowej i wypłaty odszkodowania wyliczonego w oparciu o wartość kosztów naprawy pojazdu.

Aby rozstrzygnąć spór pomiędzy stronami Sąd dopuścił dowód z opinii biegłego P. T. który ustalił, iż niezbędne i ekonomicznie uzasadnione koszty naprawy samochodu powoda wynoszą 72120,68 zł i są niższe od wartości auta, wynoszącej w dacie szkody 76 000 zł. Opinia nie została zakwestionowana przez żadną ze stron i nie wzbudziła też wątpliwości sądu co do jej prawidłowości i wiarygodności. Biegły w sposób rzetelny i szczegółowy przeanalizował i opisał uszkodzenia samochodu oraz zakres czynności i rodzaj części niezbędnych do jego naprawy. W sposób logiczny biegły uzasadnił także przyjętą wycenę wartości samochodu wskazując przyczyny, dla których zastosował określone korekty wpływające na jej podwyższenie lub obniżenie. Opinia została podparta wyczerpującą analizą zawartych w aktach sprawy danych odnośnie rodzaju i zakresu uszkodzeń samochodu oraz cech wpływających na jego wartość. Merytoryczna wartość opinii i brak jakichkolwiek zarzutów stron co do zawartych w niej wniosków pozwalają uznać ją za w pełni wartościowy dowód, mogący stanowić podstawę ustaleń faktycznych sądu.

W ocenie Sądu roszczenie powoda jest zasadne i zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 822 § 1 i 4 kc przez umowę ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej zakład ubezpieczeń zobowiązuje się do zapłacenia określonego w umowie odszkodowania za szkody wyrządzone osobom trzecim, względem których odpowiedzialność za szkodę ponosi ubezpieczający albo osoba, na której rzecz została zawarta umowa ubezpieczenia.

Uprawniony do odszkodowania w związku ze zdarzeniem objętym umową ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej może dochodzić roszczenia bezpośrednio od zakładu ubezpieczeń.

Na mocy natomiast art. 824¹ § 1 kc o ile nie umówiono się inaczej, suma pieniężna wypłacona przez zakład ubezpieczeń z tytułu ubezpieczenia nie może być wyższa od poniesionej szkody.

Podstawowe znaczenie dla ustalenia wysokości szkody, a tym samym zakresu odpowiedzialności odszkodowawczej pozwanego, będzie miał zatem art. 361 § 2 k.c. ustanawiający zasadę pełnej kompensacji szkody oraz art. 363 § 1 k.c., zgodnie z którym naprawienie szkody powinno nastąpić, wobec wyboru dokonanego przez poszkodowanego, poprzez zapłatę odpowiedniej sumy pieniężnej bądź przywrócenie stanu poprzedniego. Przepis powyższy co do zasady pozostawia do uznania poszkodowanego określenie sposobu naprawienia szkody, ograniczając to uprawnienie wyłącznie do świadczenia pieniężnego, gdyby restytucja okazała się nadmiernie uciążliwa bądź kosztowna, względnie była obiektywnie niemożliwa.. W takiej sytuacji poszkodowanemu przysługuje wyłącznie roszczenie o odszkodowanie pieniężne. N. trudności lub kosztów powinna być oceniana w każdym przypadku jednostkowo, z uwzględnieniem interesów ekonomicznych obu stron. Obowiązek restytucji naturalnej może oznaczać dla zobowiązanego większe wydatki, niż wynosi wysokość szkody, gdyż ochrona uzasadnionego interesu poszkodowanego powinna mieć priorytet. Jednak dłużnik nie jest zobowiązany ponosić nakładów, które są nieproporcjonalne do oczekiwanych rezultatów. Jeżeli koszty naprawy samochodu po wypadku przekraczają wartość samochodu sprzed tego zdarzenia, w stopniu, który uzasadnia uznanie naprawy za nieopłacalną, celowe i uzasadnione jest odstąpienie od przywrócenia stanu poprzedniego. Koszty ponoszone przez zobowiązanego nie mogą też być na tyle dolegliwe, że obowiązek przywrócenia stanu poprzedniego należałoby ocenić raczej jako szykanę lub karę niż kompensatę uszczerbku. Z uwagi na swój kompensacyjny charakter, restytucja nie może być źródłem wzbogacenia poszkodowanego. Jeżeli właściciel uszkodzonego samochodu żąda przywrócenia stanu poprzedniego poprzez naprawę samochodu, sprawca szkody nie może mu narzucić innej formy odszkodowania, w szczególności polegającej na tym, by poszkodowany poddał kasacji uszkodzony pojazd i poprzestał na odszkodowaniu w postaci różnicy między wartością pojazdu przed wypadkiem a ceną tzw. pozostałości. Tylko w przypadku, gdyby remont samochodu okazał się niemożliwy, albo pociągał za sobą nadmierne trudności lub koszty, roszczenie poszkodowanego ograniczałoby się takiej formy odszkodowania. (Wyrok Sądu Okręgowego w Krakowie z dnia 6 listopada 2013 r. .XII Ga 343/13).

W niniejszej sprawie nie zachodzi sytuacja, w której naprawienie szkody poprzez zwrot kosztów naprawy samochodu byłby dla pozwanego nadmiernie kosztowy czy uciążliwy. Z materiału dowodowego, z którym zgodził się pozwany, wynika wprost, że samochód w dacie kolizji miał wartość wyższą niż spowodowane wypadkiem koszty naprawy. W konsekwencji powód ma prawo domagać się zwrotu tych kosztów w pełnej wysokości. Zgodnie z opinią biegłego koszty naprawy samochodu wyniosły 73 120, 68 zł, zaś pozwany wypłacił dotychczas odszkodowanie w kwocie 47701 zł. Różnica pomiędzy obiema tymi kwotami stanowi zatem część nienaprawionej dotychczas szkody powoda i odpowiada treści ostatecznego żądania pozwu.

W konsekwencji, Sąd na podstawie art. 822§1 i 4 k.c. zasądził na rzecz powoda od pozwanego kwotę dochodzoną w niniejszym pozwem.

Na mocy art. 481 § 1 i 2 k.c. Sąd zasądził odsetki od kwoty głównej począwszy od 9 lipca 2015. Powód zgłosił szkodę u pozwanego, który na podstawie decyzji z 8 lipca 2015 r. przyznał odszkodowanie w kwocie 47701 zł. Niewątpliwie zatem pozwany popadł w opóźnienie w spełnieniu świadczenia od dnia następnego po wydaniu decyzji.

Z uwagi na częściowe cofnięcie pozwu co do kwoty 1639, 41 zł Sąd na podstawie art. 355 § 1 k.p.c. i art. 203 k.p.c. umorzył postępowanie w tym zakresie

Zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik procesu Sąd zasądził również od pozwanego- jako strony przegrywającej- na rzecz powoda koszty procesu na mocy art. 98 § 1 i 3 k.p.c. oraz 108 k.p.c. Na koszty te składają się opłata od pozwu uiszczona przez powoda w wysokości 1303 zł oraz koszty zastępstwa procesowego w kwocie 4800 zł ustalone w oparciu o przepis § 2 pkt. 5 rozporządzeniu Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w

sprawie opłat za czynności adwokackie (Dz.U. poz. 1800) a nadto – kwota 17 złotych tytułem opłaty skarbowej od pełnomocnictwa. Sąd zasądził również na rzecz powoda koszty opinii biegłego pokryte z wpłaconej przez niego zaliczki w kwocie 167, 08 zł.